

Geschichte der Grundherrschaft Echternach im Frühmittelalter (Ed. Wampach) Nr. 137

Lucrum maximum credimus animarum, si, dum quisque corporeis motibus terram inhabitat, pro amore cogitat domus eterne, vel pro amore temporalium rerum sperandarum sibi cumulet munimina divitiarum, aut certe, si id, quod remanendo perire poterat in seculo, in elemosinis pauperum vel ad loca distribuatur sanctorum. Quam ob rem ego in Dei nomine Reiginbertus et Herwinus, germanus meus, pertractavimus tam de Dei parte quam et reverentia sanctorum seu anime nostre remedium, ut ante tribunal Christi veniam vel indulgentiam nobis Dominus prestare dignetur. Idcirco donamus ad monasterium quod vocatur Esternach, quod est constructum in pago Bedense super fluvio Sura, ubi ipse dompnus Willibrordus corpore requiescit et ubi Ado abbas rector preesse videtur; hoc est quod donamus in pago Bedense in loco qui dicitur Uffeninge et in alio loco qui vocatur Zuttinge, quicquid in his duobus locis nobis de hereditate parentum nostrorum visi fuimus habere, tam terris, pratis, silvis, aquis aquarumve decursibus, ingressu sive egressu, omnia [et] ex omnibus, quicquid in his duobus locis nobis de hereditate parentum nostrorum legibus obvenit seu de patre vel de matre vel qualicumque ingenio nobis advenerit, totum et ad integrum tradimus atque transfundimus in Dei nomine ad possidendum ad ipsius ecclesiam superius denominatam, quia magis volumus partibus ipsius ecclesie quam ceteris heredibus nostris. In cessionibus vero pena non adnectitur, sed pro firmitatis studio nobis placuit atque convenit inserendum. Si quis vero, quod futurum esse non credimus, si fuerit aut nos ipsi aut ullus de heredibus vel propinquis nostris seu quolibet opposita vel extranea persona, que contra hanc traditionem, quam nos promptissima voluntate fieri et affirmare rogavimus, venire conaverit aut eam infringere voluerit, inprimis iram Dei omnipotentis incurrat offensam. Actum IIII anno imperii Luodowici imperatoris.